

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: جهانگیر محبی

نگارش: فیدل کاسترو

برگردان از: بابک پاکزاد

۲۱ مارچ ۲۰۱۲

تأثیر کوبا در وضعیت بهداشتی و آموزشی

امروز کشور ما ده ها هزار دانشجو از سراسر امریکای لاتین و کارائیب را بورسیه کرده و به مدت ۶ سال هزینه های آنها را تقبل کرده تا به صورت رایگان در رشته پزشکی در کوبا تحصیل کنند و البته ما جوانان امریکائی را نیز که امر تحصیل را جدی می گیرند، فراموش نکرده ایم

من به سیاست های بوش در عرصه بهداشت و آموزش نخواهم پرداخت و بیشتر به آنچه همسایگانش در این عرصه ها صورت می دهند، می پردازم. همچنین باید گفت که این مقاله در حکم یک بیانی، آتی و فی البداهه نیست. به گزارش آسوشیتدپرس، جرج بوش در مقابل دوصد و پنجاه تن از نمایندگان سازمان های غیردولتی، بنیادها و گروه های خصوصی و مذهبی که همه به خرج دولت وی در واشنگتن گرد آمده بودند به هنگام افتتاح کنفرانس به زبان اسپانیائی گفت؛ «Tenemos corazones grandes en este país» یعنی ما قلب های بزرگی در این کشور داریم.

از نمایندگان حاضر در کنفرانس صد تن از نواحی مختلف ایالات متحده به واشنگتن دعوت شده بودند این اجلاس که کنفرانس کاخ سفید پیرامون کشور های امریکائی (قاره امریکا) نامیده می شود، بخشی از همان ایده

هائی است که از سوی بوش در آغاز سفر به پنج کشور امریکای لاتین مطرح شد. در آن زمان وی اظهار امیدواری کرد که بتواند در دوره کوتاهی که از ریاست جمهوری اش باقی مانده برای منطقه کاری صورت دهد.

بوش کنفرانس مذکور را فراخواند تا به موضوعات متعدد به ویژه آموزش و بهداشت بپردازد و به بحث و گفت و گو پیرامون آن بنشیند. وی طی گفت و گویی دوستانه با شش نفر از شرکت کنندگان از گواتمالا، ایالات متحده، برزیل، هائیتی و مکزیک که در فضای تعبیه شده برای مذاکرات و گفت و گوها با او بر سر یک میز نشسته بودند اظهار داشت؛ «ما علاقه مندیم که همسایگان مان سالم و تحصیلکرده باشند.»

وی صحبت های غیرقابل تصور و خارق العاده دیگری نیز کرد که از جمله می توان به عبارت «ما در حال انجام کار و انجام مسؤلیت های مان در برابر کشورهای همسایه هستیم» اشاره کرد.

بوش، رئیس خزانه داری، معاون امور نیمکره غربی و معاون امور بخش عمومی وزیر امور خارجه به ایراد سخنرانی پرداختند. آنها آنقدر حرف زدند تا صورت شان کبود شد و از نفس افتادند.

آنان متذکر شدند که بوش یک مرکز آموزشی در پاناما تأسیس کرده که تاکنون بیش از ۱۰۰ پزشک از شش کشور امریکای مرکزی از آن فارغ التحصیل شده اند. آنها موکداً به Comfort «یکی از بهترین کشتی های مجهز به ارائه خدمات پزشکی در جهان که پس از دیدار از گواتمالا برای انجام مأموریت به پاناما رهسپار شد» اشاره می کردند. بوش پنجاه و پنج دقیقه از زمانش را به این برنامه که در یک هتل در شهر آرلینگتون در حومه واشنگتن برگزار شد اختصاص داد.

سپس کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه به این همسفرانی پیوست تا از کوبا سخن بگویند.

به گزارش یک خبرگزاری دیگر، هنگامی که مجلس کشور (کوبا) در توافق با معیارهای قانون اساسی، فراخوان به انتخابات داده بود، رایس اعلام کرد؛ «ایالات متحده امیدوار است که خود کوبائی ها درباره آینده شان تصمیم بگیرند.» وی افزود؛ «واشنگتن انتقال قدرت از یک دیکتاتور به دیکتاتور دیگر را تحمل نخواهد کرد.»

بوش در سخنرانی افتتاحیه، با آگاهی از قدرت و نقش شخصی اش، ایده هائی حقیقتاً عجیب و غیرمعمول را به عنوان رئیس یک امپراتوری جهانی بیان کرد که جزئیات آن به گزارش خبرگزاری اسپانیائی افه بدین شرح است؛ «رئیس جمهور ایالات متحده، جرج دبلیو بوش، از دولت های امریکای لاتین خواست تا درست کردار و باز و شفاف باشند. رئیس جمهور ایالات متحده بر این نکته تأکید کرد که جوامعی که باز و شفاف هستند آینده ای نوید بخش را در آغوش خواهند گرفت.»

«ما انتظار داریم دولت ها درست کردار و شفاف باشند (...). ما این ایده که در آنجا پذیرای فساد در دولت باشیم را رد می کنیم.»

«ما همچنین به کمک به همسایگان محتاج مان علاقه مندیم. این کار روح ما را صیقل می دهد، اقداماتی از این دست سجایای معنوی ما را ارتقا می دهد.»

بوش می داند که دروغ می گوید و داستان های وی را نمی توان هضم کرد اما با این حال او از داستانسرایی ابائی ندارد. او مطمئن است در صورتی که آنها را هزاران بار تکرار کند بالاخره برخی، حرف هایش را باور خواهند کرد. چرا تا این حد فریبکارانه؟

چه چیزی او را عذاب می دهد؟ در چه زمانی است که اشتیاق برای اقداماتی از این دست فوران کرده؟

بوش دریافته است که نظام سیاسی و اقتصادی امپراتوری اش نمی تواند با خدمات عمده و اساسی موجود در کوبا نظیر خدمات بهداشتی و آموزشی رقابت کند و این در حالی است که کشور کوبا ۵۰ سال است که در معرض حمله

و تحریم بوده است. همه می دانند که در امر آموزش، ایالات متحده متخصص فراری دادن مغزها است. سازمان بین المللی کار نشان داده است که «۴۷ درصد افرادی که در خارج از امریکا متولد شده اند و دکترای شان را در ایالات متحده اخذ کرده اند در این کشور می مانند.»

نمونه دیگری از فریب و دورویی؛ «تعداد پزشکان اتیوپیایی مشغول به کار در شیکاگو از تعداد کل پزشکان موجود در اتیوپی بیشتر است.»

در کوبا، یعنی در جایی که خدمات بهداشتی یک کالا محسوب نمی شود ما می توانیم دست به کارهایی بزنیم که بوش حتی نمی تواند رؤیای آن را در سر بپروراند.

کشورهای جهان سوم از منابع لازم برای ایجاد مراکز تحقیقاتی برخوردار نیستند در حالی که کوبا این مراکز را ایجاد کرده است حتی اگر متخصصانش اغوا شده و به پناهندگی ترغیب شوند.

روش ما برای آموزش خواندن و نوشتن به مردم با عنوان «بله من می توانم» امروز به صورت رایگان در دسترس تمام کشورهای امریکای لاتین قرار گرفته و کشورهای هائی که از این برنامه استفاده می کنند برای تطبیق آن با ویژگی های بومی کشورشان و تولید متون چاپی و نوارهای ویدئویی مرتبط با آن از حمایت های ما بهره مند می شوند.

کشورهای نظیر بولیوی در حال اجرای برنامه مذکور به زبان های اسپانیایی، کونچوا و آیمارا هستند. تعداد افرادی که در آنجا به مدت یک سال خواندن و نوشتن آموخته اند بیش از تعداد تمام کسانی است که از سوی امپراتوری در سراسر امریکای لاتین خواندن و نوشتن یاد گرفته اند البته اگر اساساً کسی باشد و اگر اقدامی صورت گرفته باشد. درباره دیگر کشورها نظیر ونزوئلا سخن نمی گویم که در مدتی کوتاه اقدامات متهورانه ای در امر آموزش صورت داده اند. مزایای برنامه «بله من می توانم» به مردم جوامع دیگر در خارج از نیمکره غربی نیز رسیده است. کافی است بگوئیم که نیوزیلند از این برنامه برای ریشه کن کردن بی سوادی در میان بومیان مائوری استفاده کرد. به جای تأسیس یک مرکز آموزش پزشکی در امریکای مرکزی که حدود ۱۰۰ پزشک از آن فارغ التحصیل شده اند - و ما نیز از این امر خوشحالیم - امروز کشور ما ده ها هزار دانشجو از سراسر امریکای لاتین و کارائیب را بورسیه کرده و به مدت ۶ سال هزینه های آنها را تقبل کرده تا به صورت رایگان در رشته پزشکی در کوبا تحصیل کنند و البته ما جوانان امریکائی را نیز که امر تحصیل را جدی می گیرند فراموش نکرده ایم

ما با ونزوئلا در آموزش بیش از ۲۰ هزار جوان که در رشته پزشکی تحصیل کرده و در کلینیک ها در محلات فقیرنشین تحت نظارت پزشکان متخصص کوبائی تعلیم می بینند، همکاری می کنیم. به این ترتیب آنها می توانند آینده خود و مشکلات کاری شان را از نزدیک لمس کنند. کشتی comfort با قریب به ۸۰۰ نفر پرسنل که شامل متخصصان امور بهداشتی و پزشکی و خدمه می شوند قادر خواهد بود از تعداد زیادی از مردم مراقبت کرده و به آنها خدمات پزشکی ارائه دهد. اجرای برنامه های بهداشتی و پزشکی به صورت گذرا غیرممکن است، برای مثال در برخی موارد، فیزیوتراپی ماه ها طول می کشد. کوبا در پلی کلینیک ها و بیمارستان های مجهز به مردم خدمات پزشکی دائمی عرضه می کند و بیماران می توانند در هر ساعت از روز و شب تحت مراقبت های پزشکی قرار گیرند. ما همچنین به تناسب نیازها متخصصان فیزیوتراپی را تربیت کرده ایم.

جراحی چشم نیز مستلزم مهارت های ویژه است. در کشور ما در مراکز جراحی چشم سالانه ۵۰ هزار کوبائی مورد عمل جراحی چشم قرار می گیرند و از ۲۷ نوع بیماری چشمی مراقبت به عمل می آید. هیچ لیست انتظاری برای عمل پیوند قرنیه که نیازمند ترتیبات و مقدمات ویژه است وجود ندارد. اگر در ایالات متحده بررسی دقیقی در

این زمینه صورت گیرد، خواهید دید که تعداد زیادی از افراد در آنجا حقیقتاً به عمل جراحی نیاز دارند اما به دلیل این که آنها از سوی چشم پزشک مورد معاینه قرار نگرفته اند مشکلات چشم خود را به دلایل دیگر منسوب می کنند و در معرض خطر کوری قرار گرفته یا بینائی شان دچار عیوب جدی می شود. باید بدانید که تعداد چنین افرادی سر به میلیون ها تن می زند

در آمار فوق من صدها هزار شهروند امریکای لاتینی و کارائیبی را به حساب نیاوردم که بعضی از آنها در کوبا اما بخش اعظم آنها در کشورهای متنوع شان توسط جراحان کوبائی تحت عمل چشم قرار گرفته اند. فقط در بولیوی، تعداد این افراد سالانه به بیش از ۱۰۰ هزار نفر می رسد. در این مورد پزشکان بولیویائی که در مدرسه پزشکی امریکای لاتین (ELAM) تحصیل کرده اند با متخصصان کوبائی در عمل جراحی همکاری می کنند. بگذار ببینیم کشتی Comfort در هائیتی چه اقداماتی صورت خواهد داد و طی یک هفته بیلان خدمات بهداشتی ارائه شده چه خواهد بود. در هائیتی در ۱۲۳ قبیله از ۱۳۴ قبیله کشور پزشکان کوبائی همراه با فارغ التحصیلان ELAM و دانشجویان اهل هائیتی سال آخر مدرسه پزشکی درگیر مبارزه با ایدز و دیگر بیماری های نواحی استوائی هستند. مشکل اینجا است که ایالات متحده نمی تواند از پس کاری که کوبا انجام می دهد برآید. از طرف دیگر این کشور به طرز سبانه ای کمپنی های تولیدکننده تجهیزات پزشکی باکیفیت که تأمین کننده این محصولات در کشور ما هستند را تحت فشار قرار داده اند تا از جایگزین کردن یا به روز کردن برنامه های کمپیوتری خاص یا ارائه برخی قطعات یدکی که تحت لیسانس ایالات متحده هستند، خودداری کنند. من می توانم در این زمینه به موارد مشخص و نام کمپنی ها اشاره کنم. حتی در صورتی که ما راهکارهایی برای مقاومت در برابر آسیب ها در این حوزه مشخص داشته باشیم، این اقدام نفرت انگیز است. فردا، یکشنبه، روز کودک است. من به هنگام نوشتن به آنها فکر می کردم و این مقاله را به آنها تقدیم می کنم.